

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Stubenrauch (Vorlesungsnachschrift) - Cod. Bruchsal 9

[Süddeutschland], [um 1770]

Caput V.

[urn:nbn:de:bsz:31-162548](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-162548)

nicht bawistau sollen.
 Bro Coronide notandum Discussionem
 De manutentione, vel impugnatione
 Concessionum Coesarearum plerumque
 etiam summarie tractari.

Caput V.
 De Processu appellationis.

§ XXXII

Appellatio. G. Appellirun fuit ut sup bni ninnam
 Obun-Küstun nbnm dnt wistwrlif
 Dnnksun orn dntznnif ninn
 ofumillalbar nntun jannm Aufnnt.

Unter diesem Begriff
 Sedes materiae est in R. J. N. § 106. Legg
 aliisque legibus Imperii anterioribus.

Judicialis. Maistand wird von gerichtlicher
 Kräfte appellirt, d. h. ist die appella-
 tion aufzulässig, wenn ein Kasten je-
 mande durch den gerichtlichen, nicht tanquam
 pars, sondern Jure et vi potestatis atque
 Jurisdictionis für sich selbst, oder
 auch einem andern Ansehen gravirt,
 R. J. de 1594. § 94. Legg. 2. h. o. Tit. 2. § 2.

Ejusmodi appellatio vocatur extraju-
 dicialis, et in summis Imperii tribunali-
 bus saepissime occurrit, quo pertinet utilissi-
 mus tractatus quem Scripsit Nicolaus
 L. B. de Lyncker de gravamine extrajudi-
 ciali Jenae 8vo.

Non licet tamen statibus augere instantias

gradatim
ad iudicium
proxime su-
periores

Immedia-
torum.

in præjudicium Jurisdictionis Cæsaris
Conf. Cramer *Waltzlarische Knecht* *Summe*
p. 2. Sect. 5.

e) Sive quæ illo rum loco Justitiam proximè
administrant e. g. Regim inum, Cancellariarum, ita, ut si commissarii a Principe
vel ejus Regimine deputati fuerint cum
facultate decidendi præterita Instantia
Regiminis ab illorum sententiis recte
appelletur ad Summa Imperii Diasteria
Conf. Cramer *Waltzlarische Knecht*
L. i. etc: 18. *Knecht* *Summe* 21 *Waltzlarische Knecht* Sect. 19.
Non licet tamen Casibus Justitiæ in
aliis quam in Diasteriis hujus Adminis-
trationi constitutis tractare, unde
quæ in Consiliis intimis Statuum aut co-
ram Camera rationaria, id circa aguntur,
nullum robur habent, Conf. *Stube*

non Aiginur ung. und Justiz Dausen.
 Præterea vero non a Solis immediato-
 ram, sed ab ipsis Judiciorum Cesareorum
 minorum Sententiis ad Summa Imperii
 tribunalia itur.

Ejusmodi Judiciorum Cesareorum olim
 magnus numerus, quæ omnia concur-
 rentem Jurisdictionem cum quibusvis
 Judicibus in Imperio sibi vindicabant,
 Vide ab Hespberg de diversis tribunali-
 bus Sect. 7. cuncta tamen Consilio et Judi-
 ci Curie et Schweder Jur. pub. p. i. c. 14.
 §. ii.

Qui vetus mos mansit, in iis, quæ adhuc
 durant, et inde Jurisdictio utriusque Supre-
 mi Dicasterii Imperii in 2^a Instantia
 respectu sententiarum in istis Judiciis
 emanantium.

Inter hæc vero quæ adhuc subsistunt, est.

1) Judicium Rothweilense sub Laixenſe
 Hofgericht zu Rothweil de quo Consule
 D. D. juris publ. et praecipue Mauriti
 Diſp. hujus argumenti.

2) Judicium Provinciale Suevicum sub Laixenſe
 Landgericht in Schwaben, Conf. Ludwig,
 Diſp. de Judiciis Imperiali Sueviae.

In quadam urbe, licet vero hoc Judicium austria-
 aci possideant, qui alias privilegio muni-
 ti sunt, ut ab earum sententiis ad quocun-
 que aliud forum appellari nequeat, funda-
 ta tñ nihilominus sunt appellationes
 a Consilio Provinciali Sueviae ad Supre-
 ma Imperii dicasteria Conf. oino Gra-
 mer Antiquarische Traktat p. 1. Sect. 21.

3) Judicium Caes. Noricum provinciale
 sub Laixenſe Landgericht Cüngen
 Hünb Hünuburg, pendet quidem a

Se re

Serenissimis Marchionibus Brandenburgicis
 quoad Constitutionem, sed immediatum tñ
 est, et inde appellaciones ab eius Pen-
 tentiis sine medio ad summum Imperii
 Tribunalis evolvuntur Capit. nov. art.
 18. § 10.

Olim latissime jurisdictionem suam exten-
 debat, sed successu temporis hæc per Ex-
 ceptiones valde coarctata fuit, nec hodie
 limites satis certi unde tot processus
 cum nobilitate imdta cum proeposito
 Cathedralis Ecclesie Bambergensis,
 cum civitate Norimbergensi.

A Scabinatus aquensis p. Ann. Könnitz
 Pflanzl. Nuss zu Augsburg

Reliqua Judicia Imperii provincialia
 per totam germaniam olim qua qua
 versus dispersa veterem suum habitum

privilegio

appellabilis

gravaminis

amiserunt, et Mandata reddita sunt. e.g.
 Herbipolense, et Ambergense, Sancti-
 montanum N. illimitato Conf. Ludovici
Diss. De Summa appellabili
 N. Ob ut quibus in, tam in nunglag-
 in Summa Conf. Caturis, oder ob man in
 in unthal in Conf. Caturis in
 unsta, das sollen nicht ein Legumist was
 in, vide Collegial Turlyurke Describend
 ad Imperat. De ao 1742. in camera ver-
 tum est respici ad summam gravaminis
 Conf. Et haec dicitur Summa ordinationis in
 Distinctionem a Summa Privilegii.
 Inam j. r. d. f. n. i. n. g. a. r. t. f. a. i. n. i. n. o. b. i. g. a. t. i. o.
 luf attestatum beibringen, oder luf luf
 n. f. o. r. t. u. n. t. u. m. das luf isr Harmogon
 inft. n. b. n. e. 2000. n. r. s. r. n. d. n. l. i. n.
 Appellation omf ungu nomman, wann

ad nunc 300. fu Capital betragt, Krieff-
Abfchied De 1654. S. 114.

¶ An plures Summæ possint Coniungi ad
conficiendum summam appellabilem. vide
Cramer Matheseos Criticæ p. i. Sect. 14.

non usuris

** omnino et usuris opponitur, id est usurae
non possunt ad conficiendum summam
appellabilem, nisi de usuris principali-
ter actum sit in prima instantia condi-
tionem certi ex mutuo instituens petierit
reum condemnari, in summam 300.

Imperialium una cum usuris decenna-
libus præter lapsis, is vero per senten-
tiam ab actione liberetur, actori se gra-
vatum sentienti, et appellationem medi-
stanti usurae ad Conficiendum sum-
mam appellabilem, haud proderunt,
sed confugere hoc casu debet ad benefici-

um transmissionis actorum ad impartialia-
les subrogatum in R. J. N. 5193. quia tali
casu de usuris in prima accessorio instan-
tia non principaliter, sed tñm accessorio
Sortis actum fuit.

Si vero denegetur petita transmissio acto-
rum ad impartialiales, Mandato S. C. locus
est, Blum. tit. 46. §. 17.

Wo indessen diese Verordnung nicht sur-
gebracht, sondern durch Land- & Anord-
nung stillnißt ganz verboten ist, hinc
ordinationi, vel observantia stari debet
R. J. N. loc. cit. verb.

Jedoch obzweifelnd diese Anordnung
von Herkommen das Recht an ihren un-
langst nur surgebrachtan Privilegio,
Beneficium, Land- & Anordnung, Sta-
tuten, und sonst an ofen Kunstspiel

Handwritten text, possibly a title or heading, in cursive script.

§ XXXIII.

per scrip-
tum.

ajive echedulam appellationis, quæ instru-
mento notariæli reservanda. R. J. N. de
1594. §. 92.

intra decen-
nium.

Q. an qui transmissionem actorum ob defectum
summa appellabilis in vim revisionis pe-
tit, etiam debeat observare decendum a
die latæ sententiæ.

R. affirmative, hæc enim transmissio est
surrogatum appellationis, et surroga-
tum sapit naturam illius, in cuius lo-
cum surrogatur. Conf. Cramer Wyl-
riff. Unbath. Nundum P. 3. sect. 6.

ij inter Calliditates advocatorum recensendum est,
ut gravatus in sententiâ videns adversarium

suam eque vel magis gravatum esse,
 appellet in continenti, ut hoc modo eun-
 dem tutum reddat, et a peculiari provo-
 catione arceat, postea vero fatūlia legis
 vel hominis negligat, et appellationem
 interpositam deserat, ita ut sententia
 in rem judicatam transeat, multos
 hanc astutiam proprio damno ex-
 pertos esse testatur. Ludolff. comment.
 System. sect. i. § 12. n. 19. vide tñ Sunder-
mahler programma de adhaerentia
 appellatio.

consentiente. 2do Hujus consensum facile impetrabit
 si a appellatus neque specialiter pro sua
 interesse appellaverit, neque appellationi
 adhaerit, de iuris enim appellationis
 procepibus communiter pro confirmatione
 prioris sententiae supplicare solent appellati.

Ad dum appellans renuntiatur eo ipso prior sententia in suo rigore manet.

Formula renuntiationis: ponatur partis appellantis renuntiatio ad acta.

Cogi autem nemo potest sub sub beneficio appellationis zu bagabun, ord. Cam. p. 2.

tit. 28. § 2. licet certum sit pacto appellationem tolli posse, si litigaturi vel litigantes appellationis beneficio renunterit, ord.

Cam. loc. cit. § 1. circa finem.

Wenn aber ein Curator mit einem
Minderen nur Untertanen nicht werden
sollen, dann kann Instanz von einem
Angehörigen zu admittieren

Q. ob dieses dann schon Anfechtung
præjudicium Minderen?

R. Negative. Wenn ein der Nachtrag für
bis bestirmt wäre. Conf. Cramer. Witzlar

riffe Kabarettstunden S. 5. Sect. 4. Denn
obzwar ein juder Privatus nur appella-
tion renuntzieren kann, so ist doch ein
andere renuntziatio Singularis, ein an-
dere universalis.

Da jann nur beide Thil, dinst aben
allen Kaufmännlinga bindet, und also die
Common-Gewistordnung, und dardurch
Kaufgeschafft sündlich Pfanddinge dero-
girt wurdan, dann ad Institut in ord. Cam.
pp. 2. tit. 2. d. 3. mit klarem Worten doch
soll h. minor Juris in appellatione hinc
sub hinc dinst Common-gewist benommen,
oder abgegriffen seyn. Concord. Tit. 28. d. 1.
Juri autem publico, partis privatorum
derogari nequit.

Accedit, juris dicendi potestatem et alti-
mam provocationem esse partem eximiam
sumi

Summi Imperii, quoniam itaque per tale
 pactum impedire non licet. Conf. Ludolf.
 Comment: System: Jur: Cam: sect. 1. § 13.
 n. 6. N. 106. formul.

his privileg.
 qui gaudet

B) Dns Duxen in unten Briefen sub hoc
 pretextu in appellationes nicht unflorran,
 Conf. Krummer Wetzlarische Eintrage
 L. 1. Sect. 5.

Illud autem Judicii inferiori permiffum est,
 ut, si gaudeat his solemnibus certum
 tempus ad illorum praestationem per
 ordinationem generalem statuere possit.
 Conf. idem sp. 2. sec. 2.

Cognoscit:

* intellige, in ordine ad dandos apostolos vel
 dimissoriales vel refatorios, aliter non,
 ut pluribus infra.

intra quadi-
 nestre:

C) Dns Decretum rom. de 1683. 12. april: be-
 hielten zwar, Dns in appellation Eintraf
 der Defertion immerhalb Dni Monats

Sollen introduced werden, damit der 1te Monat zu der resolution, Expedition und insinuation übrig bleibe; in dieß wird in praxi nicht durchzuführen, zumal ein andrer ratio beyfällt, worum sich Statuirat werden, ut statim patet.

quorum illud
intra quadri-
mestre.

Hoc in iudicio autem non observatur, nec ab appellatibus observari potest; cum introducta appellatione iudicii a quo plerumque sic pro informatione rescribitur, quæ deinde appellanti plerumque zum gantzem wird communicari solet, Et sic demum post plures menses imo et annos pleni appellationis processus decernuntur, quæ mora iudicis partibus sane nocere non debet, unde in praxi hodierna conclusis quibus termini dantur

ad producendum libellum gravaminum accedere non amplius solet formula prorogationis fatalium.

hunc abusu- *) Conf. Cramer *Wetzlarische Kabinets-Sünden*
sum p. 1. Sect. 9.

3. An prohibitio Capitulationis Caesareae circa recursum ad arbitrios a postulatos etiam contra partes in Civilibus ad officiales illicite recurrentes extendi possit. vide ejusdem *Wetzlarische Kabinets-Sünden* p. 1. Sect. 27.

a Commissariis Caesareis **) non tam frequentes sunt hodie haec appellationes, quia Commissariis Caesareis raro conceditur nostris temporibus facultas cognoscendi, sed duntaxat inquirendi, A cum voto informatio ad Caesarem referendi.

Interim fulcit has appellationes Dux Brunsvici Caroli VI. de a. 1714. § 12. Si videtur obstar quod Camera

habet cum Consilio Imp. aulico Jurisdictionem
 concurrentem, in quo locus preventionis, et
 quod Camera aequè Judicet nomine Cæsa-
 ris, sicut Consilium, sed his non obstantibus
 ejusmodi appellationes unice ad Consilium
 devolvuntur, quod jam Gailius sensit adduc-
 to argumento, quando quidem casus ille
 in ordinatione Camere expressus non
 sit, juris communis dispositioni locum esse
 relinquendum, atque cum jure communi
 appellatio a Delegato ad Delegantem inter-
 ponenda sit, ideo ad Delegantem sive S.
 Cæsar. Majestatem, et non ad Cameram
 appellationem providere, Excepto forsan, si
 Commissarius Cæsareus limites sui Commis-
 sarii notorie exsuperit. Vide *Arum*
Witzlariffa Huban. Sundu p. 5. sect. A.
 a Commissariis in austriacis vigore

A. A. G.

ordinationis Datis ad Camera in liute
appellari, nemo est, qui dubitat ordin.
o. d. r. 4. 6.

Unice qo quæstio est de Commissariis
a Cæsare non hoc loco ad instantiam
partis vel etiam ex officio per meram
delegationem datis.

omne Decre-
tum.
*** Intuitu actoris quocunque demum
decreto emisso jurisdictio est preventa, nec
si variare licet, lis enim ubi cæpta
etiam continuanda est ab actore, et pen-
dencia litis inducitur, per Emisionem decre-
ti cujusvis, licet etiam denegatorum fuerit,
et datur hoc casu adversæ exceptio litis in
alio Judicio finitæ. huc spectat Concl. de
21. Mai. 1748. in Confus. non pendung @
non pendung appelle.

450.

Ob in eisdem sessione quavis et abas
hinc inde cum eodem objecto gene-
rali simpliciter hinc inde quon-
dam et hinc inde hinc inde
Affirmative. Witzlaritz Contra, p.
p. 2. Sect. 9.

Ubi enim sententia non parit Exceptio-
nem rei iudicatae, ubi hic non facit
Exceptionem liti pendente, lib. 7. II de
Except. sed ubi pta de quibus quoad causam
petendi et objectum specificiter sint divi-
sa, decisio unius non est decisio alterius,
qd neque preventionem operatur, si e.g.
in Cam. imperiali et Mandatam postea
vero in Conf. Imp. aul. ab ista senten-
tia appellatio introducta fuerit, manda-
tum enim de laequendo propriam sen-
tentiam supportit rei iudicatae per

appellationem, e contra Sententia sus-
penditur a viribus rei Judicatae adeo
que processus Cameralis usque ad exi-
tum Processus in Consilio imp. aulic. Ce-
sari debet.

Utr vero lis ratione rei: Dat. Collat. Jud. if-
dicatur proeventa, opus est insinuatione
Gail. Lib. i. obs. 74. n. 17. Et deinde re-
quiritur ex ord. Jud. aul. lit. 2. § 28. insi-
nuatio in Citation.

Intrita Cameræ tñ lis proeventa vici-
nequar in Causis, ubi illius nulla est
Jurisdictio, sed tali Casu Cæsaris deter-
minatio sequenda.

Statetur istud post multas ambages ipse
Ludolf. com. system. Sect. i. §. i. n. 16. in
fine.

Ubi de Cause qualitate incidit questio,
et Cæsareæ Majestatis ad Literas Cameræ hu-
millimas voluntatem suam de cla-

ravit reverentia debita augustissimo
Capiti effecit, ut ab ulterioribus de-
tis sibi abstinendum esse censuerit
Camera cum Camerae non esse Con-
flictus definitio.

altera.

Proventio est facti, et quidem dubii, at
que hinc ab allegante probanda. fit
illud variis modis, praecipue per produc-
tionem documenti litis pendente inter-
dum litera a Caesare pro vero voto ex
Cancellaria sua ad Cameraam destinan-
tur notificatoe, non sufficit autem in
Camera Extractus Protocolli rerum ex-
hibitarum Consilii imp. aulici.

Si proventio probata sit, Causa remit-
titur, aut in ea despatur.

Sin exceptiones facti proventi non fundatae
deprehendantur, aut Causa alias in
plano sit, parti vel injungitur, ut
a

ut a Cause prosecutione in altero foro
desistas, aut ei dicitur, ut in Camera re-
nuntiet, aut mandato de continuando litem,
ubi Coepita compellitur, aut si in Contuma-
cia perseveret, actione fiscali ad poenam
legibus Statutam pulsatur. R. J. N. § 166. poe-
na 10. Marcarum auri Statuta est. Comi-
nari primum solet Consilium excitatio-
nem fiscalis deinde eum excitare

causa cadere

De Jure communi, secus de Jure Imperii, quod
verb. cit. R. J. satis clare ostendunt, ibi: "Drafft
lob gnefeltner, und dinsten eingekündert
in dinsten Wien ad sich gubüfent, dinst-
fassen, gneuftfuit, und dinst Execution
gubüfent wurdten."

in Jure.

ut acta primae instantiae transmittat,
ut is causa supersedeat.

parti admittit.

ut Exceptiones suas apponat.

A 5A.
terminus fa-
talis

Soli appellanti non appellato, cui per lap-
sum hujus termini nullum præjudicium
oritur.

sedulo peten-
dæ.

Ex praxi hodierna appellanti terminus
reproductionis a die insinuationis currit adeo
prorogationis petitione solummodo cum
elabente post insinuationem bimestri
spatio opus sit.

Diserta.

Expta est, sed facile tñ impetrari poterit res-
titutio in integrum brevi manu Excepto
fatali interponendæ, cui strictissime in hæ-
retur, absque ulla remissione unicum tñ
exemplum impetratæ ejusmodi resti-
tutionis invenire mihi licuit, in Ponsen
Lubingru Gummind C. v. Baden res-
cripti in pto appell. vid. Couelus, De 3. aug.
1707. Sed rationes erant satis graves.

Summarif
Simo.

(J.**) ita præcipit lex unica cod. de moment.
possep. conf. m. Cramer Wahlaniffu Habnu-

Unde p. i. sect. p. 16. seqq. huc fuit Concluz
Sabbati 20. 8to 1759. in Vrsun zu Gabykast
Gottschouß @ Lin Gnumind zu Jura, Srard
appell. absolvitur relatio et Concluz
i^o Vrsun unumfco novis Concluz fuit in
professori momentanei, in Gabykast
appellatione proess erby, Slorgun, interim
vide, quæ monet Mevius p. 8. de cis. 30.

a Citatōe per solam enim Citationem nondum natum
est gravamen, sed postea adhuc quavis
exceptiones proponere permispum est.

Ecclēsiastica Mere tali e. g. si decimis inter duos Catholi-
cos in petitorio lis sit.

matrimoniale Excipe Causas matrimoniales protestantium,
Sic in Causa von Tovar @ Lin Gnumind
lin a Cons. Im. aul. per Concluz de 23. 1.
Sept. 1743. Contra sententiam Consisto-
rii a. c. onaburgensis admisa fuit

appellatio

criminali C. J. O. parte 2. Tit. 28. §. 3. ad wāron dān
 hieſſ principaliter geſchloſt wūrd, ad
 hinc in Proceſſ nulliter unſerſchro
 worden.

remittenda. Ord. Cam. loc. cit. ſanata prius per Judi-
 cem ſuperiorem nullitate, cuius repara-
 tio per reſcriptum inferiori præcipitur.

Q. An in Cāis jus reformandi politicum
 tangentibus locus ſit, aſſellationi?

R. rētr negative. R. J. N. S. 106. ſobald
 jndwſ Cauſa partium dāwūb loir,
 und ſin Verſh bei dem unſer Muſter modo
 Judiciali tractirt worden, utique etiam
 licita erit appellatio.

Conf. oīno Luvman Wahlverſh Habau-
 Nund p. 4. ſect. 4. Et p. 7. ſect. 3.

Ab Executione appellari nequit, quia hoc
supponit rem judicatam, bene vero ab
Exceptu Executionis

finis
Quia Juramentum proestitum habet
sim rei judicatae.

contumaci. Si sit vere contumax, proeterea cum Judici
incumbat, et parte una in judicio non compa-
rente Justitiam pro oculis habere jura tulit
illud. absentiam rei supplet praesentia Dei
Neque Contumaci denegabitur appellatio,
si contra aperta jura judicem in pronun-
tando peccasse compertum foret.

non debet. Utique debet interposita semel appella-
tione omnis Cognitio Judicis inferioris est,
in suspenso, quam si ulterius sibi arroges
rejiciendo v. g. appellationem gravis-
sime reprehenditur, etiamsi posthac
Judez superior invenerit frivole appella-

tam fuisse, et hinc petitos appellatio-
nis Processus simpliciter denegaverit:
Exple Conclusi foris A. L. 1755 in Cau-
sa de Calwert Baronis Toparche in
Traipont @ Leondum et S. Petri Heube
appell:

2° Cum hujus notificatione rescribatur
Judicio a quo: S. Caesarem & Majestatem
Denegasse quidem petitos processus, cum
tamen ex productis ab appellante exhibitis
edocta fuerit, idem judicium a quo, post
interpositam appellationem, sicque sus-
pensam ejusdem quoad objectum in
appellationem deductum jurisdictionem
non expectata Suprema Decisione Ce-
sarea ad publicationem Sententiae Des-
toriae provocasse, & non posse proin-
de non fieri, quin Sacra Caesarea Ma-
jestate apertam hanc supremi sui

Muneris violationem Silentii præ-
tereat, Jubere itaque præfatum Judicium,
ut & impostorum ab his et similibus
ansibus temperet, experturum alias le-
viorem adimadversionem Cæsaream.
Imo Doctrina allata adeo vera est, ut si
advocatus Cause partis appellantis in
libello gravaminum verbis injuriis
usus sit contra judicem a quo cognitio-
nem, et vindictam unice sibi Consilium
attribuat, ex tate Desuper notabile Conclu-
sum veneris 23. febr. 1759. in Causâ
Collardin et Cons. @ Viduam Nicolai
Jubert appell.

Interdum suspensio Utique producit, et hoc exigit respectu
rum. superiori Debitus.

interpositam. Hic ponitur Casus vice unquam abili

Et qui manifestam notam frivoli et
tunerarii litigii caput.

N. 106. et 107. Coones exhibent formulas.

§ XXXIV.

C. N. 108. et 109. nihil monendum.

rejiit. D. Saepius tales preoccupaciones se para-
tim reponuntur, vel plane non distri-
buuntur referenti, si exhibeantur, an-
tequam pars appellans in Judicio com-
paruerit, introducta autem semel ap-
pellatione, parti appellatae similiter
sicut sua Jura pro denegandis procepi-
bus Judicii exhibere, et tum ipsius exhibi-
ta non amplius considerantur pro la-
bellis preoccupatoriis, sed pro parte actorum,
cujus in decernendis vel denegandis procepi-
bus ratio vno habenda est.

ad acta.

ad acta.

Hæc formula non est usitata, lapsis enim
 fatalibus spars appellata communiter
 supplicet pro rescripto de liquendo
 Sententiam in rem iudicatam prolapsam,
 cui petito defertur.

§ XXXV.

marginatam a *

ita jubet Decretum commune de 12to
 april 1683. alias relictus: verba Decreti
 Sic habent: In Instrumentum appellati-
 onis, l'original n'est marginé d'aucun
 nom, l'original n'est pas
 sur papier.

pergamino.

Hanc formalitatem usu Camera proba-
 tam suam non facit Consilium imperi-
 ale aulicum, hinc pleraque instrumenta
 appellationum in Charta ordinaria scrip-
 ta exhibentur et admittuntur.

462.

requisitionis Ad hanc in praxi utrumque rejicitur, p^{er} tñ sententia a qua sine periculo Desertio-
nis omitti, et sine separato adjuncto ex-
hiberi.

Demonstra-
tur

*** An et quomodo hæc demonstratio fa-
cienda, arbitrio Consilii imperialis aulici
subest, interim recentioribus temporibus
vix ullum exemplum occurret appellatio-
nis prodeserta declarate ex Capite deficien-
tis probationis legitimi impedimenti post
v^{er}o vice petitam prorogationem termini
ad producendum libellum gravaminum.

Deserta. Ita obtinet, ubi fatate quoddam a lege
proscriptum negligitur e.g. interponen-
dæ, introducendæ, requisitionis actorum,
reproducendorum processuum, secus tenes
habet, quoad fatale hinc, ubi nunquam
hæc pœna incurritur, nisi præcedente Con-
clus

164.

in Vin. Annon a materia Collectarum quoniam Landgraviae Saxoniae Inhibitiones de aliis subari, quae possidet. Per utrumque Landgraviae Saxoniae in possessione ista, so. hinc ut Praevia inhibitione, solylis eius Landgraviae Mandatum attentatorum revocatorium Floz, nam juxta Veritum qui continuat, non attentat, et quae so? qualis in materia Collectarum vitura non esset confusio, si cui libet privato permixtum esset, a solutio hactenus Collectio improvisam exemptionem praetendere? Certo talis facultas tenderet contra utilitatem publicam, dum Collectio onera circuli et Imperii ferre debent.

Aliter se res habet, si collectae illi imponuntur, qui ab illis per jus commune vel consuetudinem privilegium & est immunitatis mexius p. i. decis. 129.

SXXXVI.

lingula
novamina.
A) In gravamina in Summaris
und pünktlich wird erboget, daß sich vorhin
von sich her appellent durs die Sententi-
as a qua hoc fuerat zu sagen verweist.
R. J. N. S. CA.

reformatoria. Reprimenda tñ erit formula saltem
quoad Substantialia, juxta quam reforma-
torie pronuntiar, petis appellans, hoc
enim omisso libellus, tanquam ineptus con-
siderandus, et pro emendatione retra-
dendus foret.

admittentes *) Ob beneficium non deducta induendi
et non Probato probandi, quo gaudent
appellantes, unde etiam denunciatio litis
ex supra dictis adhuc in appellationis
Instantia locum habet.

blatis
Istic intelligit Aathor Consuetum Juramen-
tum appellationis, quod in Consiliis

Imper. Aulico non amplius preestatur ad
vitandam exuberantiam divini nominis in-
vocationem, unde et absque hoc juramen-
to testes de novo in hac secundæ instantiâ
examinari possunt.

N. iio et iiii. nihil monendum.

§ XXXVII.

preteritam At tunc vocatur appellatio per saltum in-
ducta.

fatalia ne-
glecta. Neque in Statum ad declarationem Desertio-
nis proceditur, sed si Supplicio pro procepi-
bus de adimpletis formalibus non plene
constet, et insuper pars appellans libell-
um gravaminum nondum produxerit,
sed ideo prorogationem petierit, formula
Conclusi solet esse.

Detur petitus terminus 2. mensium, tam
ad justificandum formalia, quam ad
decidendum formalia sub pœna desex-
tionis.

defectus

b.) Intellige, quoad fatale introducendæ
 requisitionis actorum et similium non
 vero quoad fatale interponendæ, cui stric-
 tissime inhaeretur.

siat senten-
tia?

c.) hac formula nunquam utitur in pri-
 mordio Instantiae appellationis, sed tunc
 in fine, ubi ad acta introducta pronun-
 tiatur

proventum.

Ubi in alio iudicio cepta deprehenditur,
 solet decerni.

Denegantur petiti processus, et remittatur
 supplicans ad forum proventum, quod im-
 primitur.

Dubia

tali casu frequens est, per informationem
 rescripti et expectari, utrum iudex a
 quo defectum jurisdictionis urgeat.

petentis de-
cernuntur

c.) cum hodie raro appellationes decernan-
 tur non petitis antea informatoribus,
 parum curatur, utrum statim ab initio

Appellans probaverit oblationem ad solennem
factam, neque periculo partis, sicut in Ca-
nura, appellationis processus apud nos
decernuntur.

Haust. ist. f) ad vitas sgr, idque sub pœna desertionis
quia necessitas requisitionis actorum est
inter fatalis appellationis.

Sententia
prioras. g) pertinet adhuc allegat. decret. commune
de 21. aprilis 1683. verbis:

Wairan un zuitfuro wefryn unvinnun
le ordon, dasd gnygn van künfs Consti-
tutiones, und sonderlich den lasten Thiel
Abfend de ao 1654. vintl abusur dervinn
zur untheligen Hurlung unng dunn
processen und Hummung der Justiz nin-
gn flispu, dasd von dunn appellanten
die Decreta oder Sententia a quibus,
und zwar wann z wni Instancia von
suz gnygnung, und arwilun nür von
dun

Inr litzlin Instanz, zumerlen rebur
niist in forma probante, sonderu ul
lain in Copiis simplicibus.

sequetur
quod juris.

additur similiter idque sub poena diser-
tionis vi ejusdem Decreti.

fatalibus.

Stilus recentior hoc annexum remittit.

Sicus vero

h) via unquam alternative concluditur,
sed petitur a potiori prius informatio
a Judice, qua secuto simpliciter proce-
rum circumstantia jubetur gravamen
tollere.

salvis fatali-
bus.

hec formula non obtinet, tunc appellans in
mora non est.

vide habent.

i) Supposito, quod gravamen ita viluide non
appareat, ut statim in limine appellatio-
nis processus decerni queant, gravamine
etiam aperto ineptum foret, informationem
petere, sed statim processus decernendi. Prout
factum die 9. februar 1747. in Causa

Zobnlistu forbau @ Frochmanns Willib
 appell
 N. 112. consuetam formulam exhibet.

§ XXXVIII.

lapseque ter-
mine.

a) bimestri a die factae Insinuationis compu-
 tando.

In officiulatus iudicio monastericensi appel-
 lans simul cum rescripto Caesareo debet pre-
 sentare officiali acta in prima instantia
 pro se conscripti ad conficiendas informa-
 toriales, qui moram committit in insinua-
 tione, huic ex officio illud injungitur sub
 poena denegandorum processuum, formula
 conclusi solet esse datur parti appellanti
 ex officio terminus 2. mensium ad do-
 cendum de facto rite insinuatione rescrip-
 ti Caesarei de - - - sub poena denegandorum
 processuum.

Necque vero sufficit unice presentare Iudici a quo rescriptum pro informando sed insuper erga praestationem sportularum, ubi consuetæ sunt, informatoriales ipsas, et eorum transmissionem sollicitare oportet, secus ad accusationem motæ ab appellato factam concluditur.

Injungatur parti appellanti, ut intra terminum 2. mensium de adhibita diligentia in sollicitanda expeditione, et transmissione literarum informatorialium doceat, idque sub pœna desertionis.

defectu peti-
tos. Quando appellationis processus in Contumaciam non informantis decernere conveniat, in Capite procedente sub materia processus informativi excusamus.

N. 113. pro formula servire poterit.

amittit. Sed non apparet, quomodo amittatur pro illo vice jus primæ instantiæ, casu quo etiam in contumaciam judicis non informantis decernuntur.

Processus postquam enim iste sententiam suam publicavit, functus est suo officio, neque partes ulteriores habet in causa.

suspensa formula est decernuntur quidem pleni appellationis processus, sed suspensa eorum expeditione rescribitur judici a quo pars gravaminosa in obzürfung, interdum cum inclusione desorgnen burüst, sed raro.

Processus vero semper eventualiter decernitur ex titulo, non a jure est? Quis enim judicem in processu denegantem, prohibeat in appellatorio aliquid de agendis judici inferiori definire, cum Judex Supremus, vel sic inspectionem habeat in actiones judicum inferiorum; decernuntur autem processus

appellationis Suspensa eorum expeditionem
 tum praesertim, si defectus tantum in forma
 aut alio puncto facile reparabili a iudice
 inferiore commissus sit. Quamvis loco hu-
 jus utitur ordinatione. Conf. habny Diss. de ordi-
 nationibus cum novo iudicandi genere supremo-
 rum Imperii tribunalium.

Quoties hoc modo hinc decisione finita est, vel deinde
 sit paritio ex parte iudicis inferioris vel iste mo-
 ras necit? Primo Casu Iudicis edictio s. in pari-
 tione auzign aut ad acta discernitur, aut ad noti-
 tiam, quandoque etiam zur St. H. l. a. u. n. g.
 Communicatur. Secundo Casu termini ad
 satisfaciendum rescripto Caesareo etiam poena-
 les dandi, tandemque per gradus legitimos
 ad executionem procedendum est.

Si enim decisa jam causa, et ob solam contu-
 maciam iudicis non parentis, postea de plano
 et simplici vice velis, e.g. expediantur nunc
 Decreti appellationis processus cum termino

Causa non devolutionem ex capite obstan-
 tis privilegii et merita Causa silentio praeter-
 iisse, ad suoperculo, si enim appellans in suis rein-
 formativialibus doceat allegatum Privilegium
 minime obstare vel hoc aliunde. Judici superiori
 clare constet, tunc non petita vel expectata ul-
 teriore informatione Judicis inferioris circa meri-
 ta causa Processus decernuntur, addit aliquando
 Clausula: *judes unbarfordt des nintzwandten*
de non appellando in unbarfordt füllau.
 Similis erat casus in *Reich anron Nathan fülz-*
jud des Hoff von Jesmitburg @ die Wurttfprin-
gen Hagenburg und den Hoyt Rhodium zu Löwen
Anin appelle pto nullitatis in processu inquisito-
rio: Judicium enim a quo in informatione ex-
posuerat quidem Causa merita, simul vero pe-
terat appellantem ad Curiam provincialem Tu-
bingensem ut pote forum in Causis appellationum
ex cabe et praefectura Löwen Anin interposita-
tum vi pacti de 1510 inter Ducem Wurtembergi-
cum, qua dominum directum et Comitum de
Löwen Anin Vasallum in iuri competens remitti,

informatione, unde praestat illam in duplo
exhibere.

N. iis et iib. usus iudicii comprobatur.

denegat.

D. formula: denegantur petiti appellatio-
nis processus, idque notificetur iudici a
quo per rescriptum pro complemento ius-
titiae. aliquando additur ratione denega-
tionis e. g. denegantur frivole petiti ap-
pellationis processus propter defectum gra-
vaminam, propter defectum formalium.

Quaeritur an contra dicta Processuum Dene-
gatoria revisio interponi possit?

R: secundum praxin Cameralem negativè.
vid. Hermannus Wafflarisch Eintrug p. 1.
sect. 26. Sed ibi remedio ulterioris supplica-
tionis ac nova deductionis utendum, in consilio imp.
auctio e contra habemus exempla, ubi revisio
admissa, et per sententiam in revisio latam
processus decreti e. g. in Caa Tillemann
@ Lin Lindau Strang veneris 16. Martii

1759. ratio difficilis est: ubi Räte sohrath
 wird vllnd judicialiter tractant, in Camera
 autem plura tñm extrajudicialiter,
 dasero so vñl ioo Exmptat quoad ul-
 teriorem illustrationem idem referens,
 idem Senatus liberrime retractavit ejus
paritoriam. modi decreta p. loco hujus dicitur semper
 remissorium Conclusum ante dicto modo.

Sub certo modo. Sac proprio supra adducto quod Judicii supremo
 impetat inspectio in actiones Judicum in-
 feriorum, adeoque circa eas quidquam oriri
 nare possit, licet Processus deneget, sic in
 Pörsen Hilsard Cürgermeister zu Cürger
 Aninshurt. @ du gür, Hilsa Bendhei-
 misha Holwistur unis fid cum Insfall
 appell. per Conclus. de g^{na} Julii
 1759. denegeta quidem appellatio
 ob defectum Summa appellabilis,
 ob apparentem vero iniquitatem trans-

missio actorum ad impartiales ordina-
ta.

appellationis
processus.

2) In dubio decernuntur Wetzlarische
Constitutionen sp. 2. sect. 21. ubi author tra-
dit specialis regulas, worinn die 3 toni-
alsolte in fortsetzung darrin
Prozess den zu Conclusions ist.

3. er pars appellata possit revidere a
Concluso, quo appellanti Processus decre-
ti sunt?

Ri. negative, pars appellata wird von
der Condemnation ja nicht geführt, mit-
ten durch fortsetzung der Prozess ist
darrin präjudiz zugest. qd inde
Conclus. 8. Martii 1725.

C. contra appell. d. r. von Disloz. d. r.
sub proesto 27. febr. nuper exhibendo ul-
terius in d. r. Anzign. ad Conclusum
de 30. 8. 1724. f. quo processus appellationis

Salvacionis obtinet.

appellationis
juramento.

Q. An Clericus teneatur præstare juramentum appellationis coram iudice seculari?
vide *Præmissa Watzlawirga Haban =*
Stundin p. 5. sect. 9.

Cautionem.

i. per hanc author videtur innuere iudi prævisionariam, minime idoneam, quæ fit datio pignorum, vel fidejussoribus, sed nec una vel altera in consilio imp. aulico ab agentibus præstatatur.

mandatum
speciale.

hujus Exhibitiio frustranea est, postquam ipsum juramentum Calumniæ apud nos in desuetudinem abiit.

N. 117. et 118. cessant per supra allegata.

N. 118. Art. 20. formulam exhibent in aliis iudiciis consuetam, ubi Juramentum Calumniæ præstari praxi invaluit.

SXXXIX.

insinuatorum

a. Si insinuatio facta sit diversis diebus

pluribus appellatis in diversis territo-
riis habitantibus, terminus bimestris
currere inuipit, ad die ultima facta insi-
gnationis. Ratio quod Citationes in Con-
silio imp. aulico in processu appella-
tionis emanata non divisim, sed indi-
visim diernantur. ord. rudolf. com. Syst.
tem. sect. 2. §. 1. p. 242. et p. 242. et p. 375
in adimadvers. ad Mayen horsbriem ibid.
addendum vel in Copia vidimata, quia imur
necessitatis non est.

Qui vere scire cupit, an in originali, an in
Copia processus reproducti fuerint, attendat
ad Conclusum Consilii Imp. aul. si dierna-
tur, ponatur producti processus ad acta,
Signum est originaliter reproductorum
processuum; si autem dicatur: ponatur
reproductio processuum ad acta, illos in copia
vidimata duntaxat reproductos esse constat.

um Mdo

cum mōdo pro-
curatorie.

Mandatum procuratorium hodierno stilo
statim cum secundo scripto constat.

in contumaciam.

Lotius petendum: aut acceptandae litem in
Contumaciam pro contestata et libellum
pro confessato.

actorum prima
instantiae.

In termino reproductionis solent regulari-
ter in acta prima instantiae mit übergeben
werden, oder doch in appellat sub proce-
dicio absolutionis appellati beifügen,
Sodertur ab dem in einem Brief, solist zu requi-
sitionen nicht haben anmangalen lassen; R.
J. N. § 63. Sed de praeci Consilii fuerit centum
reproductionis Processuum, quin simul exhibe-
antur acta prima instantiae, aut etiam de ad-
hibita diligentia in illis sollicitandis doceat-
ur. Wann aber in acta prima Ins-
tantiae gesuchet sind, muss in der appel-
lant sub poena desertionis vord lösen, und in

indulgendo p. aque ad finem. *Haec omnia cessant, post supra allegata
Decreta communia circa legitimationem,
quibus striete insinuitur.*

N. 123. nihil morendum.

gratis. * *haec poena ulterioribus nunquam in-
seritur, male hic quoque provocatur ad
Blum. qui loc. cit. de hoc nec verbo qui-
dem cogitat.*

*Admissis tñ ad jura pauperum, jüder in-
ferior acta prima instantia gratis edere
tenetur, et si forte, opponat solennibus
appellationis necdum fuisse satisfactum,
jubetur mandatarium ex officio constitu-
ere, qui munitus mandata speciali
personae pauperis praestanda praestet.*

*Exemplo Conclusi Luna 29na Augusti
1757. Martin et Const. @. Korf in von
Lispensdorf, modo in Banisawen von
Hachell appell.*

2do Rescribatur Magistratui dno Rinf
 Auct. Gunt. furs, nuzhann in Ap-
 pellantiffa Grotzweis dnon brenid all-
 fin ad Jura pauperum zugalor dnu
 wendru, als sabu dnu selbu dnu in G-
 rotzweis dnon ninnu abt. ex officio zu be-
 nullen, so dnu dnu selbu alle nuzhor-
 dar lise Solennia in isran Kasinnu d
 praestiren zula dnu. Hinf dnu in Exile
 rebu dnu acta prima instantia ofun
 wirt dnu dnu dnu ofunnt galdus dnu dnu.
 dnu dnu zu tradiren, und sol dnu dnu dnu
 dnu dnu dnu dnu dnu dnu dnu dnu dnu
 libus nru dnu dnu dnu dnu dnu dnu dnu dnu dnu.

actiores.

juris prima
 instantiae

** In his Semper praemittuntur posteriores,
 sicut, Mandato actiori Mandatum ulterius.

Hanc Comminationem Praxis Consilii
 Imperi aulici ignorat

In poenam

penam. Qua est 20 marcarum auri R. J. N. §. 61.

Ubi tamen pars fuerit pauper, nec in loco, ubi Ju-
dex inferior moratur, Mandatarium habeat, ad hanc
non adeo stricte respicitur, sed nihilominus decernun-
tur Compulsoriales posteriores, sicut factum in causa
Kindlin @ Inn Jonifoon v. Hackel.

N. 124. Consuetam formulam exhibet.

N. 125. Sunt Compulsoriales posteriores.

N. 126. Est formula productionis actorum princeps
Instantiæ.

Indevolub. c.) hæ Exceptiones in Consilio nostro, vix ullius
utilitatis, postquam processus appellatio-
nis cum accurata causa cognitione et exhibitio ple-
rumque in- et reformatorialibus decerni solent,
adeoque si defectus vel circa jurisdictionem fundan-
dam, vel circa formalis arguetur, hi ab initio
statim in examen veniat, et pro re nata vel
petitus appellatiois Processus denegatur, vel Ju-
risdictio nihilominus fundata iudicetur.

N. 127.

N. 127. Est accusatio lapsus termini parti appellata
ex officio ad excipiendum prefixi.

N. 128. Sunt Exceptiones non devolutionis et deser-
tionis.

N. 129. Est tenue specimen aliarum exceptionum, v-
potius quod incipiendum et finiendum sit.

reproduci. 1.) Supponit enim semper reproductionem in
originali fieri debere.

communis: 2.) ita plerumque, nec ante decretos Processus
centur. locus est communicationi, quia iudicium antea
deno est tantum preparatorium.

publicentur 4.) Acta prima Instantia, donec publicentur
acta. peculiari mensa in Camera Consilii aservantur,
publicata autem referunt secum domum asportat.

compareant. 4.) Utique necesse est, ut ambe partes compareant,
et hoc in viridi est observantia, alias differtur pu-
blicatio eorum, nec sufficit recognitio sigillorum
ab una partium facta, cum utriusque Interesse sub-
versetur. In publicatio ohne Fortsetzung der Akten
unmöglich

größtentheils nur auf gütliche Vorwissen
 Inzultation. Es ist dann fortzuwirken zu
 lern, auf die Vorwissen zu neigen, ob sie eine
 Konzess sein, sondern ob die rationes decidendi
 beizulegen worden; wiewohl in Acta in ungen.
 Schrift, kann der Appellant pro Compulsoriali-
 bus bitten R. I. N. §. 65.

non rec:
 pondet.
 e.) hoc casu decernitur: detur appellato adhuc ex
officio terminus 2. mensium ad excipiendum sub
poena litae, alias in contumaciam pro contestata
acceptanda. Et si forte reus per Procuratorem
 legitimatum jam ante decretis Processus in
 judicio comparuit, e.g. exhibendo libellum proce-
 curatorium, decretis vero processibus emanat,
 additur priori formula: et libelli pro contestato
acceptandi.

Quod si porro contumax lit, bis vel ter hoc Con-
 clusum repetitur, ultimo additur comminatio,
 Insuper Insuper lit in contumaciam pro con-
 testata

testata et respective libellus pro confesato ungnom-
nommum sijn solle. Si adhuc emancat,
purificatur comminatio, et decernitur: wird
sinnit lid in contumaciam pro contestata
et respective libellus pro confesato ungnom-
mum, rubri Appellant ad ulteriora sijn-
loy sijn.

pro con-
clusas. Post ulteriorem deductionem gravaminum
et horum parti appellata factam communica-
tionem, si ad hanc quoque respondere contuma-
citer omittat, observet appellans, ut ad eita et
sententiam submittat, et tum appellatus
aliquot conclusis urgetur, dux sijn sijn lid
dux in contumaciam vor by sijn sijn un-
gnommm sijn solle.

referri.

Non ita festinanter proceditur sed decernitur:
wird nimmisso in dux in contumaciam sijn
by sijn ungnommm, et tunc, antequam
relatio subsequatur, ad inrolationem actorum
progradi

progredi, consuevit, quam Consilium Imperiale aulicum vel ad instantiam partis appellantis aut ex officio decernit.

§. N. 130. recte se habet.

Num. 131. in rubrica omittendum, et praefigenda dies ad inrotulandum acta, causa enim prius pro conclusa acceptata esse debet, antequam inrotulatio petatur.

N. 132. est projectionum replicarum.

Relatione Partes, ex quibus relatio constare debeat, sat bene hic recensentur, methodum praescribere, plures conati e.g. Böhmmer in append. Tract. de actionibus, Hommel. P. P. Sed infelici adhuc successu. Variat haec pro diversitate et gravitate causarum, variant relationum formulae passim occurrentes, nec facile quisquam palmam reportabit, nisi ipse in iudicio per decursum plurimum annorum in conficiendis relationibus defudavit, vel diligentis et crebriore lectione

ductum, in quantum appellatum.

sed appellatum tantum fuit ab interlocutoria, ergo et hæc solum in iudicium deducta, tunc si appellatum fuerit ab interlocutoria, quæ e.g. unus vel alter testis rejectus, et ad depositionem admisus non fuit, tunc si superior iudex advertat, appellatorem hæc in parte gravatum esse, illatum gravamen reformativæ sententiæ corrigit, et legalem testis examinationem ad iudicium à quo remittit.

N. 133. ad stylum notum non quadrat ex supra dictis

N. 134. est sententiæ definitiva in causa appellatoria.

recutori: i.) Consuetæ expresse quidem non adduntur, sed tamen virtualiter tales, quod fit notificando conclusum processum denegatorium iudicii à quo pro complemento iustitiæ, ut supra.

Supra monitum fuit §. 38. verbo: pari-
toriam.

expensar. In causa deserta seu non devolutive appella-
tionis quoad expensas primæ Instantiæ
Judicii inferioris cognitio fundata est.

Hoc cum grano salis intelligendum, si enim
indistinctè licitum est Judicii inferiori appel-
lantes sub pretextu frivole interpositæ app-
ellationis punire, ubique per hoc recursum
ad Superiorem gravatis difficiliorem reddi
nemo non videt, hinc extra casum Specialis
privilegii Cæsarei: quo inter cæteros gaudent
Leodienses: nec cognitio, nec executio Super te-
meritate litigii Judicio inferiori tribuenda est,
nec universaliter adstrui potest: Denegati sunt
Processus, ergo frivole appellatum.

Notandum igitur Super temeritate inter-
positæ appellationis quisque promerita
pœna regulariter Superioris esse cognoscere.

Hæc

Hæc poena vero in A. J. N. §. 120. arbitrio
 Judicis permisa, et pro re nata ad
 20. Marcas auri puri, imo et ad punitio-
 nem corporalem quandoque augeri iusta est,
 sonduolif bystinfel der Knusvrlgfind, derf
 duonn frivole argullionundun frostninn
 adokurtun fact vollen bystorfut wondun, woi:
 luv oft ifu frobonifun großtun ist, vrlb dno
 frostninn vnlbtun, din - wulifn unntunffnill
 diu Dufu nif, vnoftun.

occurrant aliquando in Consilio ejusmodi
 Irrogationes poene, ubi formula:

- 1.7 Denegantur frivole petiti appellationis
 Processus
- 2.7 Notificetur Judici à quo per rescriptum pro
 complemento justitiæ.
- 3.7 appellans etiam ejusque advocatus in
 poenam temere appellantium, nempe u-
 terque in unam marcam auri puri con-
 demnatur

demnatur et

4.) moneatur fiscalis Imper. aul. ut ratione
hujus condemnationis officio suo utatur.

Solutio hujusmodi mulctae, ubi sponte non
fit, ad preces fiscalis desuper exhibitae conclu-
ditur: Injungatur parti appellanti, ejusdem
advocato, ut intra 2. menses mulctam ipsius
propter frivolam appellationem dictatam ad
manus fiscalis Imperial. aul. deponant sub
comminatione realis executionis. Partitio
porro non secuta ducitur Commissio ad ex-
equendum, quae omnia observari in causa
Degrady Equitis & Baronis de Naudiere ap-
pellat.

§. XL

Innuentam a.) Verum in appellatione summi iudicis
a quo nihil infirmum videtur, est quod in
appellatione, non est verum summi attentatum,
verum in summo iudice a quo in causa
fuit:

Prokurator, bis von einem Ruisbymeist Insi:
 lition nopolyn. Ord. Cam. l. c. §. 35.

Mandato. b) vel Rescriptum attentatorum revocato:
 rium decernitur, vel injungitur Judici a quo
 ut se apud Sacram Caesarem Majestatem
 excuset, et ab ulterioribus attentatis ab:
 stineat. N. 135. 136. formul.

Simultaneo d.) fallit in hoc author, Proccus enim
 attentatorum summarius est, consequenter
 celerioris expeditionis. Grave sane esset
 appellanti deusionem causa principa:
 lis per triginta vel plures annos expectare
 et intermedio eundem e.g. beneficio profes:
 sionis carere, qua facto Judicio injustifica:
 bili privatus fuit, postquam jura pree:
 cipiant, ut rite interposita appellatione
 omnia in eo statu permanent, qui
 tempore interpositae appellationis
 fuit.

Si

Si vero Authoꝝ To Simultaneo processu
 forsan intelligit, quod utrumque punctum
 tam Causæ principalis, quam attentato:
 rum in uno eodemque Concluso compre:
 hendatur, nec propter Commis̃sa atten:
 tata sub Separata rubrica implorari
 debeat, bene habet. N. 137. formul.

Beneficium
docetur. e) In Casu imparitionis proceditur modo
 quo supra in Capite de Mandatis dixi:
 mus.

desertas. f) hoc in jure statutum invenitur, ut exi:
 dit tali casu appellans beneficio appella:
 tionis. vid. Gail i. observ. 146. n. 12. et pas:
 sim Cameralistæ. Blum, Ludolf.

Pro Coronide hujus Capituli adverte In Con:
 silio Imperiali aulico appellationem ali:
 quando eventualiter tantum introduci, et
 primario prodecernendo Mandato vel Rescripto
 supplicari forte, quod de Casa exemptione vel im:
 munitate

